

UFO-KONTAKT

Nr 3, 1992

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

Till våra läsare!.....	3
Atlantis undergång	4 - 10
Bibelns Gud - vem var det?	11 - 18
Besökare från rymden	19 - 22
När USA:s medborgare fördes bakom ljuset	23 - 26
Sveriges UFO-förbund	27

Omslagsbilden - tecknad av rymdkvinnan Semjase på begäran av Eduard Meier - föreställer Jehova, en av de maktlystna utomjordiska potentater, som kallade sig Herren, Israels Gud.

TILL VÅRA LÄSARE !

Med detta tredje nummer av vår tidskrift har vi konsekvent följt målsättningen att informera om UFO-frågan utifrån en sakligt grundad övertygelse. Framför allt vill vi ta fasta på våra rymdvänners välvilliga avsikter med sin närvaro på Jorden och de högintressanta informationer som de har lämnat till några utvalda kontaktpersoner.

De här informationerna är nämligen inte bara revolutionerande för hela vår världsbild, utan också livsviktiga för vår överlevnad på denna problemfyllda planet. Inte minst de historiska informationerna är speciellt viktiga i detta sammanhang.

Antalet prenumeranter på vår nystartade tidskrift (för närvarande c:a 170) måste öka ytterligare för att säkerställa utgivningen av årets sista nummer. **Vi riktar därför en vädjan till alla er, som tycker att detta är en både läsvärd och viktig publikation, att om möjligt värva någon ny intresserad medlem/prenumerant. Dessutom är vi ytterst tacksamma för ett frivilligt bidrag efter råd och lägenhet!**

På tal om bidrag från läsekretsen, så vore det trevligt att kunna publicera insänt material med frågor, synpunkter eller rapporter av allmänt intresse. Skriv så koncentrerat som möjligt!

SUNE HJORTH

ATLANTIS UNDERGÅNG

I Platons ofullbordade dialog "Kritías" - skriven kort före den grekiske filosofens död år 347 före vår tideräkning - liksom i den föregående dialogen "Tímaios" berättas om det fantastiska riket Atlantis, som guden Poseidón hade gjort sin äldste son Atlas till kung över. Det låg väster om Gibraltar ute i Atlanten och var större än Libyen och Mindre Asien tillsammans. Dessutom behärskade det Nordafrika ända fram till Egypten och Sydeuropa ända fram till Italien. Rikets praktfulla huvudstad hade av beskrivningen att döma samma runda form som ett flygande tefat.

När riket Atlantis grundades, det säger inte Kritias något om, men det kan mycket väl ha varit för några tiotusentals år sedan. Han säger bara: "En gång fördelade gudarna de olika områdena av Jorden emellan sig. Denna fördelning försiggick utan träta. För det kan inte vara riktigt att tro, att gudarna inte skulle veta vad som bäst lämpade sig för var och en av dem. Eller - om de visste det - att den ene guden skulle försöka att träta sig till något som bättre lämpade sig för en annan. Det var således på rättvisans lotteri som de vann det land, som var dem kärt. Där lät de sedan människorna slå sig ner. Liksom herdarna föder sina hjordar, så födde de oss, sin egendom och boskap. Men de använde inte våld, som herdarna gör, när de slår sina kreatur. Nej, de behandlade oss som lydiga varelser: som seglaren styr sitt fartyg med ett roder i akterstäv, så styrde de hela det dödliga släktet i enlighet med sin uppfattning, med övertygelsen som roder."

Vilka de här gudarna var som upprättade riken på Jorden, det framgår ännu tydligare av ett urgammalt dokument från Sydamerika, Akakorkrönikan, som en tysk journalist vid namn Karl Brugger fick höra talas om av hövdingen för mongulalafolket, som idag lever i de underjordiska städer i Amazonas, som gudarna byggde åt deras förfäder för tiotusentals år sedan! "Människorna levde som djur, utan förstånd och kunskaper, utan lagar och utan att odla jorden... tills gudarna kom med upplysning till dem", citerade hövdingen ur dokumentet och fortsatte sedan berättelsen med egna ord: "Plötsligt dök det upp guldglänsande skepp på himlen. Jorden skalv, och människorna böjde sig i vördnad för de mäktiga främlingarna, som hade kommit för att ta Jorden i besittning. Främlingarna uppgav, att de hade kommit från en värld långt ute i det oändliga Kosmos för att överföra sitt vetande till andra världar. Det var 130 gudafamiljer som hade kommit till Jorden för att befria människorna från mörkret."

Varje tänkande människa, som inte är alldeles fastlåst i sina fördomar, begriper utan vidare, att när rymdfarande utomjordingar kom till Jorden med sin ofantligt avancerade teknologi för att kolonisera vår planet, då måste de av primitiva jordmänniskor uppfattas som övermänskliga varelser, som "gudar". Och eftersom rymdfararna genom genetisk forskning hade lyckats driva upp sin levnadsålder till mer än tusen år, så troddes de allmänt vara "odödliga" till skillnad från de vanliga jordmänniskorna. Gudstron kan alltså sägas gå tillbaka på verkliga, konkreta upplevelser. Att inbilla sig att det är fråga om några fantasiföreställningar, som på något oförklarligt sätt skulle ha uppstått i människohjärnan, är minst sagt verklighetsfrämmande!

Men låt oss återvända till Kritias och hans berättelse om bakgrunden till det ohyggliga krig, som följdes av Atlantis undergång! "Under många släktled, så länge som den gudomliga naturen ännu fanns kvar i dem, lydde de lagarna och aktade den gud, vars ättlingar de var. För de hade ett sanningskärt och i alla avseenden upphöjt sinnelag. Gentemot ödets alla skickelser - liksom i sitt inbördes förhållande - visade de mildhet och vishet. Dygden var för dem det viktigaste, de försmådde tillfälliga fördelar och kände guld och rikedom som en börda. I stället för att låta sig berusas av prakt och vällevnad och till sitt eget fördärv förlora herraväldet över sig själva, var de måttfulla och insåg klart, att också alla sådana yttre förmåner bara blir större genom dygd och inbördes vänskap. Om man däremot ivrigt söker dem och dyrkar dem, så försvinner både de och dygden på samma gång.

Så länge som de hyste sådana tankar och så länge den gudomliga naturen fanns kvar inom dem, så tillväxte allt det goda som vi har skildrat. Men när den gudomliga naturen i dem började utplånas ... och det mänskliga sinnet vann överhand, då kunde de inte längre bära sin lycka utan förnedrade sig. För dem som verkligen hade förmåga att se, visade sig deras tarvlighet... Men de själva tyckte, att de just då var som mest härliga och lyckliga, när de lät sig fyllas av oräddhetlig vinningslystnad och maktbegär.

Det här att låta sig fyllas av vinningslystnad och maktbegär låter bekant på något vis. Om det är någon skillnad mellan nu och då, skulle det väl i så fall endast vara, att våra privilegierade och makthavare i dagens kärnbestyckade värld inte har urartat andligt sett, utan hela tiden befunnit sig på en låg andlig nivå! Men illa gick det i varje fall för de styrande "gudarna" på Atlantis, och för deras dödliga undersåtar också. De styrande satte igång sitt imperialistiska angreppskrig med sin väldiga krigsmakt, men hela ökontinenten Atlantis sjönk ner i havets djup och försvann!

Vad Platon inte begrep, det var bara att **huvudmotståndaren** till Atlantis inte var det ännu 9.200 år före honom existerande gamla Athen, utan ett annat stort rike som hette **Mu**, att kriget fördes med ofantligt mycket mer avancerade vapen än han kunde drömma om, och att Atlantis undergång var en direkt följd av krigshandlingarna!

Vi ska nu gå över till att berätta vad som verkligen hände enligt de direkta informationer, som rymdkvinnan Semjase 1976 lämnade till den speciellt utvalde kontaktpersonen Eduard Meier i Schweiz! Atlantis grundades för c:a 33.000 år sedan av koloniserande rymdfarare från Plejaderna, vars förfäder hade tvingats lämna Jorden c:a 7.000 år tidigare, eftersom också den föregående civilisationen hade utplånats i ett av maktagningar startat förintelsekrig. De nya kolonisatörernas ledare hette **Atlant** och **Muras**, och de bar titeln **IHVH**, som betyder "vishetskonung" och i Bibeln brukar översättas med "Gud" eller "Herren". De delade fredligt upp Jorden mellan sig, varpå Atlant grundade Atlantis, som låg i Atlanten, och Muras grundade Mu, som låg i Centralasien och Stilla-havsområdet.

I c:a 18.000 år blomstrade de båda rikena med deras vetenskapligt och teknologiskt högt utvecklade civilisation. Men mot slutet hade den andliga urartningen redan börjat, och några makthungriga vetenskapsmän försökte rycka åt sig överherraväldet. Statskuppen misslyckades emellertid, och de makthungriga måste fly. Tillsammans med några bundsförvanter lyckades de bemäktiga sig åtskilliga rymdskepp och fly ut i världsrymden, där de bosatte sig på en planet i ett angränsande solsystem. Detta skedde alltså för c:a 15.000 år sedan.

På planeten i grannsystemet fick de maktlystna flyktingarna många avkomlingar, hos vilka deras hat och hämndlystnad fördes vidare, samtidigt som de styrande utövade ett grymt och despotiskt välde i en annars vetenskapligt och teknologiskt högtutvecklad civilisation. Genom forskning hade de för övrigt lyckats driva upp sin levnadsålder till några tusen år. Efter c:a 2.000 år bröt detta hatfolk upp med sina rymdskepp och riktade ett överraskande angrepp mot Jorden, som de ville ta makten över. Deras ledare hette **Arus**, och detta skedde alltså för c:a 13.000 år sedan.

Härjande och plundrande erövrade de stora områden på Jorden och satte sig särskilt fast i ett område nära Nordpolen, där det på den tiden rådde ett skönt, subtropiskt klimat. Senare skulle detta land, som grekerna kallade **Hyperboréas**, genom en polförskjutning flyttas åt sydväst och kallas nu **Florida**! I ett och ett halvt tusen år besvärade Arus länderna Atlantis och Mu med krigshandlingar utan att komma någon vart. Men till slut lyckades han smugla in några ondsinta män i deras styrande kretsar, män som i hemlighet underblåste avund och hat mellan de båda länderna. För c:a 11.500 år sedan hade rivaliteten gått så långt, att det var dags för ett storkrig mellan Atlantis och Mu. Det utbröt närmare bestämt år 9.498 före vår tideräkning!

De båda rikena hade länge satsat på militära rustningar, i synnerhet Atlantis, som förfogade över en armé på 4,83 miljoner man, utrustad med små stridsstrålskepp. Dessutom hade Atlantis en väldig luftflotta, bestående av 123.000 små enmansstrålskepp för närstrider, samt 16.431 små obemannade skepp med förintelsestrålar, plus 24.230 mellanstora stridsstrålskepp med inbyggda stora dödsstråle-enheter.

Någon med denna jämbördig stridsmakt kunde inte Mu ställa upp, men deras vetenskapsmän hade också utvecklat ett ohyggligt farligt dödsvapen. De hade nämligen upptäckt krafter, som gjorde det möjligt för dem att rycka en asteroid ur dess bana i asteroidbältet mellan Mars och Jupiter samt med yttersta precision styra den mot ett bestämt mål på Jorden. När kriget stod för dörren hade några självupppoffrande vetenskapsmän och tekniker redan begett sig till platsen i fråga och monterat in ett drivaggregat på baksidan av en asteroid!

När de styrande utomjordingarna i Atlantis, som sedan en tid tillbaka hade låtit sig regeras av sin maktlystnad och sina negativa tankar och känslor, gav order om att slå till mot Mu, sändes från detta lands huvudstad i Centralasien med hypervågor en order om motangrepp till vetenskapsmännen i asteroidbältet. Huvudstaden i Mu hade snart förintats och jämnats med marken, men den dödsbringande asteroiden var då redan på väg mot Jorden i ett rasande, snabbt accelererande tempo.

I Atlantis firade jublande invånare den nyligen vunna segern, precis som om det hade rört sig om Europamästerskapet i fotboll. Men deras glädje varade inte länge, för knappt hade de börjat med sitt festande, förrän det kom oroande rapporter om den annalkande faran från rymden. Bara ett fåtal av de styrande och vetenskapsmännen lyckades sätta sig i säkerhet i rymdskeppen och ta sig ut i rymden, innan katastrofen var ett faktum. Men de till döden vigda invånarna såg med vanmäktig fasa, hur rymdvidundret närmade sig från nordväst och gav ifrån sig en outhärdligt tjutande ton vid inträdet i atmosfären. Två sekunder senare flammade asteroiden till som en supernova, och dess temperatur steg till 34.000 grader. Hela landskap förvandlades genom hettan till rykande aska.

Sedan exploderade den flera kilometer stora asteroiden plötsligt på 172 kilometers höjd och förvandlades till ett otal meteoriter, som slungades mot Jorden som små atombomber. Genom explosionen skakades hela Jorden, och dånet rullade runt hela jordklotet. Två stora bitar av den exploderade asteroiden slungades som pansarnävar ner i Atlanten och slog igenom havsbotten med en kraft som var större än den från 32.000 vätebomber av den typ som de styrande nu håller i beredskap för vårt eget nukleära självmord. Upp genom den sönderslagna havsbotten trängde den glödande magman och fick vattnet att koka och delvis avdunsta, samtidigt som en 2,3 km hög flodvåg svepte över Jorden. Men det väldiga riket Atlantis sjönk efter denna människoförorsakade misshandel av Moder Jord på någon minut ner i Atlantens rasande vågor, utan att efterlämna en enda överlevande!

Den stora läxa, som våra besökande rymdvänner har lärt sig av sina förfäders misstag, är den att den andliga och sociala utvecklingen i en värld måste hålla jämna steg med den vetenskapliga och teknologiska. Detta tycks våra jordiska makthavare idag inte vilja begripa, trots att vi på grund av vår andliga och sociala underutveckling än en gång står på undergångens brant. Som Ante Jonssons rymdkvinna Len uttryckte saken vid ett möte med honom i september 1991: "Du anar inte, Ante, hur lite som fattas, för att det ska gå för er jordmänniskor på samma sätt som det gick för invånarna på Atlantis!"

SUNE HJORTH

BIBELNS GUD - VEM VAR DET ?

Gud - eller Herren, som han oftast kallas i den hebreiska skrift, som brukar kallas Gamla Testamentet - var i första hand en härskare, som skulle dyrkas, d v s tillbedjas, vördas, fruktas och blint åtlydas. Vi moderna människor, som är vana vid sådana begrepp som demokrati, frihet, jämlikhet och människovärde, och som inte gillar sådant som underkastelse, slaveri och diktatur, borde väl egentligen reagera mot den propaganda för gudsdyrkan och gudsfruktan, som ständigt bedrivs av våra kultreligiösa kyrkor och sekter även i vår tid.

Men den gammaltestamentliga Gud, som de kultreligiösa vill att vi ska dyrka, var kanske ändå en upplyst och människovänlig despot? Tyvärr framgår detta inte av den "heliga" skriften i fråga. Dess framställning av Herren Gud och hans föreskrifter ger snarare ett intryck av att han hade ett mycket inhumant, hämndgirigt och straffande sinne!

Till det inhumana kan ju redan räknas sådant som det han föreskrev vid slutandet av "förbundet" med Abraham och hans "utvalda" folk: att alla små värnlösa, åtta dagar gamla gossebarn skulle utsättas för det barbariska knivövergrepp som kallas "omskärelse". Eller det ganska sadistiska sättet att testa Abrahams lojalitet genom att befalla honom att bokstavligen slakta sin egen son på ett altare! Det förefaller lika ruskigt, att befallningen gavs, som att fadern faktiskt stod i begrepp att åtlyda den!

Och när ett par blomstrande städer av någon anledning hade väckt Herrens misshag, ställde han till med ett folkmord av samma slag som flera tusen år senare skulle drabba Hiroshima och Nagasaki: "Då nu solen hade gått upp över jorden och Lot hade kommit till Soar, lät Herren svavel och eld regna från himlen, över Sodom och Gomorra. Och han omstörtade dessa städer med hela slätten och alla dem som bodde i städerna och det som växte på marken." (1 Mosebok 19:23-25). Ingen blödighet mot syndare, inte! Bunta ihop dom och slå ihjäl dom!

Och inte blev det humanare på Moses tid. Eller vad sägs om den stackars israelit, som hade "vanhelgat vilodagen" genom att samla ihop några vedpinnar? "Medan nu Israels barn var i öknen, ertappades en man med att samla ihop ved på sabbatsdagen. Och de som ertappade honom med att samla ihop ved förde honom fram inför Mose och Aron och hela menigheten. Och då det inte var bestämt vad som borde göras med honom, satte de honom i förvar. Och Herren sade till Mose: 'Mannen skall straffas med döden. Hela menigheten skall stena honom utanför lägret!' Då förde hela menigheten ut honom utanför lägret och stenade honom till döds, som Herren hade befallt Mose." (4 Mosebok 15:32-36).

Ett annat förskräckligt "brott" belagt med dödsstraff var att "häda", d v s tala om Herren utan vederbörlig respekt för potentaten i fråga. "Och den som smädar Herrens namn skall straffas med döden. Hela menigheten skall stena honom." (3 Mosebok 24:16). Om den här metoden att tvinga alla att kollektivt delta i avrättningarna var ett sätt att avsiktligt brutalisera befolkningen, så måste den ha varit effektiv. Att döma av den långa listan över förseelser som skulle straffas med livets förlust, lär det ha blivit många tillfällen att ta livet av medmänniskor genom stenkastning.

Speciellt förhatlig för Herren var förseelsen att dyrka andra gudar. Enstaka israeliter som gjort sig skyldiga till detta "brott" skulle givetvis avrättas genom stening på vanligt sätt. Men ibland kunde det hända, att en stor del av befolkningen hade hemfallit åt "avgudadyrkan", och då ersattes de individuella avrättningarna med en blodig massaker. Så skedde t ex när israeliterna i Moses frånvaro hade offrat, dansat och festat omkring en guldkalv. Vid sin återkomst blev Mose hysterisk av ilska, samlade leviterna omkring sig och sade: "Så säger Herren, Israels Gud: 'Var och en må binda sitt svärd vid höften. Gå så genom lägret, fram och tillbaka, från den ena porten till den andra, och dröp vem ni finner, även om det är en broder, vän eller släkting!' Och Levis barn gjorde som Mose hade sagt. Och på den dagen föll av folket omkring 3.000 män." (2 Mosebok 32:27-28). Som belöning för sin hängivenhet till Herren fick leviterna en speciell, privilegierad ställning inom kulten!

Israeliter, som fraterniserat med kvinnor från folk som dyrkade andra gudar, var också illa ute, och ibland blev det massavrättningar, "för att Herrens vredes glöd må vändas från Israel." Vid ett tillfälle bidrog en mosaisk präst med en personligen genomförd avrättning av en israelit och den kvinna han låg naken och "syndade" med i sitt eget tält: "Nu kom en man av Israels barn och förde in bland sina bröder en midjanitisk kvinna... När Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aron, såg detta, stod han upp i menigheten och tog ett spjut i sin hand och följde efter den israelitiska mannen in i tältets sovrum och genomborrade dem båda, såväl den israelitiska mannen som kvinnan, genom att han stack henne i underlivet." (4 Mosebok 25:6-8). Gud blev så förtjust över detta sexualsadistiskt färgade dubbelmord, att Pinehas och hans ättlingar belönades med ett evärdligt prästadöme!

Gentemot andra folk, som inte hade gjort något annat ont än att de dyrkade fel gud och bodde i ett land som israeliterna av Herren hade utlovats att få röva åt sig, skulle det enligt Bibeln bedrivas rena utrotningskrig: "När Herren, din Gud låter dig komma in i det land, dit du nu går för att ta det i besittning, och när han för dig förjagar andra folk ... och ger dem i ditt våld... då skall du ge dem till spillo; du skall inte visa dem nåd!" (5 Mosebok 7:1-2). Denna skoningslöshet hade redan visats av Herrens tjänare Mose efter ett krigståg mot midjaniterna, då han gav krigshärens officerare en utskällning för att de inte hade varit tillräckligt skoningslösa: "Har ni då låtit alla kvinnorna leva? ... Så dröp nu alla gossebarn, och dröp alla kvinnor som har haft med män att skaffa! Men alla flickebarn, som inte har haft med mankön att skaffa, dem må ni låta leva för egen räkning!" (4 Mosebok 31:15-17). Att israelitiska män efter väl förrättat massmord på tillfångatagna kvinnor och barn kunde få lov att roa sig med några skonade flickebarn som sexualobjekt, det gick tydligen an i Guds ögon!

Erövringen av Jeriko under Josuas ledarskap följdes av en annan blodig massaker: "Och de gav till spillo allt vad som fanns i staden, både män och kvinnor, unga och gamla, liksom oxar, får och åsnor, och slog dem med svärdsegg." (Josua 6:21). Och inte bara tillspillogavs människor och andra levande varelser åt Herren, utan också metallföremål "helgades" åt honom: "Allt silver och guld och allt som är av koppar och järn skall vara helgat åt Herren och ingå i Herrens skattkammare!" (Josua 6:19). Enligt Bibeln ville alltså Gud ha sin andel av bytet från det mordiska krigståget, en teologiskt intressant tanke, som vi kanske kan få hjälp av de kultreligiösa proffsen här i landet med att reda ut, eftersom de är experter på den Heliga Skrift!

Gud tog till och med aktiv del i planeringen av de militära operationerna och gav taktiska råd, när så behövdes, t ex vid erövringen staden Ai: "Och du skall göra med Ai och dess konung på samma sätt som du gjorde med Jeriko och dess konung, dock må ni behålla rovet därifrån och boskapen, såsom ert krigsbyte. Lägg nu ett bakhåll mot staden, på andra sidan av den!" (Josua 8:2). Poängen med det hela var att de manliga stridande försvararna genom en låtsad flykt från angriparnas sida skulle lockas ut från staden, som sedan skulle intas av bakhållsstyrkan.

Tack vare Guds sluga krigslist intogs staden, när det bara fanns kvinnor, barn och åldringar i den och stacks i brand. När männen från Ai vände sig om, såg de röken från sin kära hemstad stiga upp mot skyn, och nu blev de anfallna av israeliterna och nedhuggna till sista man: "Och när Israel hade dräpt alla Ais invånare ute på fältet, i öknen, dit de hade förföljt dem, och dessa allesammans hade fallit för svärdsegg och blivit nedgjorda, då vände hela Israel tillbaka till Ai och slog med svärdsegg också dem som fanns där. Och de som föll den dagen, män och kvinnor, utgjorde tillsammans 12.000 personer, allt folket i Ai." (Josua 8:24-25)

Vid det här laget har säkert den tänkande läsaren börjat fundera över, vad denne Bibelns Gud, som hade med Abraham, Mose och Josua att göra, egentligen var för slags person, normal kan han ju knappast ha varit. Av Bibelns egna berättelser att döma, är det svårt att komma till någon annan uppfattning än att han måste ha varit en maktlysten, blodtörstig och hämndgirig psykopat, som i vår tid antagligen hade kvalificerat sig för sluten psykiatrisk vård, liksom de folkledare, som han begagnade sig av. Man kan förmoda att Guds uppväxttid hade varit svår, och att han hade haft en far med samma sjuka mentalitet, som skulle komma att utmärka honom själv!

Något mycket påfallande med Bibelns berättelser om Gud är att de som en självklarhet förutsätter hans rent fysiska närvaro på planeten Jorden (och då speciellt i det östra medelhavsområdet) och hans kommunikativa kontakt med Mose. Denne fick ju ideligen de mest egenartade instruktioner, inte bara om hur man skulle slå ihjäl folk som plockade vedpinnar på vilodagen och liknande barbariska bestraffningar, utan också om hur man skulle bygga sådana egendomliga anläggningar som tabernaklet och förbundsarken till exempel. Man har mycket svårt att tänka sig, att Mose själv skulle ha kunnat fantisera ihop dessa instruktioner, han måste helt enkelt ha fått dem från Herren och omedelbart nedskrivit dem!

En annan påfallande sak är att Gud med alla sina osympatiska egenskaper tyvärr inte kunde hållas inlåst på ett mentalsjukhus, utan tvärtom utövade stor makt över många människor och därmed ställde till med mycket elände på Jorden. Och denna makt kunde han utöva, därför att han måste ha haft en otroligt avancerad teknisk utrustning till sitt förfogande, plus åtskilliga medhjälpare. Hans plan med israeliterna måste för övrigt ha varit att efter att ha hjälpt dem ut ur Egypten, genom präster upprätta en blodig teokratisk diktatur över dem, för att sedan kunna utnyttja dem som ett maktinstrument gentemot andra folk och så småningom vinna herravälde över hela Jorden.

Att Gud hade ett elektromagnetiskt strålskepp (eller flera sådana) till förfogande framgår redan ur berättelsen om utåget ur Egypten, då "Herren gick framför dem, om dagen i en molnstod, för att leda dem på vägen, och om natten i en eldstod, för att lysa dem. Så kunde de gå både dag och natt." (2 Mosebok 13:21). Men det enda man kunde se var ju ett moln och ett eldsken, invänder kanske någon. Ja, just det, men denna frånvaro av en metallisk farkost i synfältet kan mycket lätt förklaras, på ett ur vetenskaplig synpunkt acceptabelt sätt!

Att själva farkosten var osynlig mitt på ljusa dagen berodde på att ljusstrålarna avlänkades av det omgivande kraftfältet, så att de inte kunde reflekteras från föremålets yta. När de varma solstrålarna alltså inte kunde tränga igenom strålskyddsskärmen, uppstod också en annan fysikalisk effekt: en temperatursänkning i luften närmast kring farkosten, varigenom luftfuktigheten kondenserades till ett moln. I detta moln kunde man även på dagen observera ett ljusskimmer, och detta berodde på luftens jonisering. På natten uppfattades ljusfenomenet som ett kraftigt eldsken!

Den här molnskyn åtföljde faktiskt israeliterna under hela deras ökenvandring: "Och på den dag då tabernaklet sattes upp övertäckte molnskyn tabernaklet, vittnesbördets tält, och om aftonen och sedan ända till morgonen var det som om man såg en eld över tabernaklet... Och så ofta molnskyn höjde sig från tältet, bröt Israels barn strax upp, och på det ställe, där molnskyn stannade, där slog Israels barn läger." (4 Mosebok 9:15-17).

Dr Rostislav Furduj vid universitet i Kiev har för övrigt en intressant teori om det här tabernaklet eller uppenbarelsetältet, som det också kallas: Det tjänstgjorde som en radioteknisk anläggning, ett mottagar-sändarkomplex, varigenom man kunde uppfånga radiosignaler på 10 - metersbandet. Det utnyttjades av Gud för att kunna kommunicera med Mose uppifrån strålskeppet och ge honom instruktioner utan att behöva sammanträffa med honom personligen varje gång! Enligt dr Furduj är det också möjligt, att den guldöverdragna förbundsarken i sitt inre hade en apparatur, som gjorde det möjligt för Gud att uppenbara sig ovanför arken i en bild, samtidigt som hans röst hördes - en audio-visuell överföring alltså från strålskeppet!

Att den Gud som hade att göra med Abraham, Mose och Josua i verkligheten var en visserligen mycket långlivad, men ändå dödlig utomjordisk människa, det torde stå höjt över varje rimligt tvivel. Det har också bekräftats av de mycket sympatiska och andligt högt utvecklade utomjordingar, som har vänligheten att besöka oss i dag. De vet ofantligt mycket om mänsklighetens äldsta historia, som våra etablerade historiker inte känner till.

Enligt rymdkvinnan Semjases informationer till schweizaren Eduard Meier var det ord, som i Bibeln brukar översättas med Herren eller Gud, nämligen IHVH (med betydelsen Vishetskonung) inte ett egennamn utan en titel på ett flertal ledare för den utomjordiska vetenskapliga eliten. Den Gud som det här är fråga om hette **Jehav**, och han inledde sin gudomliga karriär med att mörda sin egen far (visserligen också en mycket otrevlig typ), för att så småningom i sin tur bli mördad av sin otrevliga äldste son, som hette **Arussem**. Den sistnämnde lyckades dock inte ta makten, men han blev i stället ledare för de ondskefulla Gizeh-intelligenserna, som i mer än tre tusen år har försökt att andligt förslava mänskligheten med hjälp av olika kultreligioner! År 1033 före vår tideräkning blev Arussem avpolletterad av en annan ondskefull typ, känd under namnet **Jehova**, som försvann 103 fvt.

Det bör emellertid påpekas, att den människa som var den rättmätige innehavaren av titeln Gud vid tiden för Immanuels födelse år 3 evt och som var en bra karl, hette **Plejos**. Det var på hans uttryckliga önskan, som himmelssonen Gabriel gjorde Maria med barn genom naturligt samlag, varefter Josef övertalades att ta på sig det officiella faderskapet. Plejos återvände till Plejaderna året innan Immanuel med nöd och näppe klarade livhanken efter korsfästelsen och borttransporterades i ett UFO till Damaskus!

SUNE HJORTH

BESÖKARE FRÅN RYMDEN

Att vår planet har besök av företrädare för vida högre utvecklade civilisationer från andra världar, det behöver vi inte hålla på med att försöka övertyga obotliga skeptiker om i det oändliga. Bevisen finns där i form av trovärdiga rapporter och frisläppta eller utsmugglade topphemliga dokument, och de är enligt den mycket kunnige och erfarne UFO-forskaren och kärnfysikern dr Stanton Friedman "överväldigande".

Till de trovärdiga vittnesmålen kan inte bara räknas sådant som har att göra med militära makthavares omhändertagande av störtade utomjordiska farkoster utan också några utvalda kontaktpersoners detaljerade berättelser om sina fantastiska upplevelser i samband med ombordtagningar och rymdfärder. Jag tänker då framför allt på schweizaren Eduard Meier och smålänningen Ante Jonsson. Den förstnämnde har t o m formligen skolats till profet för vår andliga utveckling i denna riskfyllda tid, och fått väldiga mängder av information samt tillfälle att ta utmärkta fotografiska bilder av deras strålskepp.

Trots att våra jordiska makthavare i snart ett halvsekel försökt att dölja den utomjordiska närvaron på Jorden - av egoistiska motiv som jag bl a påvisat i min bok "Den dolda sanningen om UFO" - är den så välomvittnad, att det borde räcka med att hänvisa till var den intresserade kan ta del av bevismaterialet. Vad det nu gäller, det är att gå vidare och ställa de frågor, som den utomjordiska närvaron ger upphov till. Vilka är dessa rymdmänniskor, och varför besöker de oss?

Enligt Meiers informatörer - och då närmast rymdkvinnan Semjase - kommer denna mycket viktiga grupp av besökare från planeten Erra någonstans i Plejadernas stjärnbild, mer än 400 ljusår härifrån. Beträffande den fantastiska upplysningen, att resan därifrån och hit - inklusive det stora språnget genom hyperrymden - bara tar sju timmar, ber jag att få hänvisa till min artikel "Snabba långresor i världsrymden" i nr 1 av tidskriften UFO-KONTAKT.

Som framgår av en annan artikel av mig i samma tidskriftsnummer, har dessa plejadier - eller rättare sagt deras förfäder - haft en hel del att göra med vår planet i en avlägsen forntid, då de kom hit för att kolonisera och utveckla den. På den tiden - för tiotusentals år sedan - var de inte lika högt utvecklade andligt sett som idag, även om de på grund av sin tekniska förmåga av primitiva jordmänniskor måste uppfattas som övermänskliga, som "gudar". Det var dessa som grundade de första civilisationerna på Jorden, och genom att para sig med förvildade jordmänniskor gav de längre fram upphov till våra olika människoraser. På grund av vissa ledares maktlystnad uppstod emellertid konflikter, som ett par gånger utmynnade i förödande förintelsekrig.

Att det inte bara är från Plejaderna som våra nutida besökare kommer, kan belysas av en intressant episod, som utspelades nyåret 1976 i Bolivia. En tysk turist vid namn Horst Fenner hade sitt livs mest fantastiska möte, nämligen med två utomjordingar utanför ett "flygande tefat", som hade landat i en glänta i buskvegetationen. I ett brev, som så småningom sändes till Eduard Meier, berättade Fenner, att de båda främlingarna, som hade ett synnerligen normalt mänskligt utseende, först tilltalade honom på ett obegripligt språk, varefter Fenner förgäves försökte göra sig förstådd på spanska, engelska och tyska. Men så kopplade de på sina små språkomvandlare och kunde därefter obehindrat göra sig förstådda på tyska.

De berättade, att de hade kommit från den relativt närbelägna stjärnan Proxima Centauri (drygt 4 ljusår bort), och att det också fanns andra rymdraser på Jorden, som härstammade vida längre bort ifrån. De hade kommit för att följa händelsernas gång här och iakttja jordmänniskornas utveckling. Tyvärr var vi långt efter i vår utveckling på grund av vilseledande religiösa tros läror och politiska intriger, och genom vår felutveckling och våra maktkamper skulle vi kunna ställa till med mycket elände, inte bara för oss själva, utan även för andra solsystem. Genom sina iakttagelser hoppades de att kunna hjälpa till med att avvärja det värsta.

De sade sig också stå i kontakt med några jordmänniskor, som efter deras anvisningar i fredlig form arbetade för alla jordmänniskors väl. "De utbreder kunskapen om vår existens och vår uppgift...och blir därför fientligt bemötta. Man beskyller dem för lögn och bedrägeri." Värst utsatt var en mycket värdefull schweizisk kontaktperson, som fått det viktiga uppdraget att till de nutida jordmänniskorna förmedla den sanna läran om det andliga.

Av de på Jorden verksamma rymdmänniskorna spelade de från Plejaderna den viktigaste rollen. De var sentida ättlingar till jordmänniskornas förfäder, varför de hade betrotts med huvudansvaret. De hade tre baser på Jorden under ledning av en högste befälhavare vid namn QUETZAL, vars ställföreträdare var en kvinna vid namn SEMJASE, dotter till befälhavaren på den plejadiska rymdflottan.

Allt som allt fanns det sex olika rymdraser stationerade på Jorden liksom också på Venus och Mars. På de senare himlakropparna fanns dock bara ett ytterst litet fåtal rymdmänniskor stationerade, eftersom Mars och Venus liksom övriga planeter i solsystemet utom Jorden var obeboeliga och livsfientliga, vilket också jordiska vetenskapsmän hade konstaterat. Påståenden om motsatsen härrörde från personer, som hade framställt sig som kontaktpersoner utan att egentligen ha varit det.

Fenners berättelse, som ju ligger helt i linje med den oerhörda mängd informationer som kommit Eduard Meier till del, pekar klart på att de de viktigaste grupperna av besökare från rymden är här för att hjälpa och vägleda oss ut ur den fruktansvärt kritiska situation, som vi befinner oss i. Att det sedan finns några grupper som besöker oss i rent studiesyfte utan någon vänskaplig inställning, det förändrar inte totalbilden särskilt mycket.

Men det bör nog också påpekas, att det tycks finnas maktlystna och farliga grupper i universum, som man bör se upp med. Och på Jorden har det enligt Semjase under de senaste 5000 åren funnits en sådan farlig utbrytargrupp ur den allt fredligare och mer humaniserade plejadiska gemenskapen, de s k Gizeh-intelligenserna, som ställt till med mycket elände, t ex genom att sprida falska kulturreligiösa trosläror, i syfte att ta över herraväldet på Jorden. Det är en stor lycka för oss, att våra plejadiska vänner är så högt utvecklade som de är, både andligt och vetenskapligt-tekniskt!

SUNE HJORTH

NÄR USA:S MEDBORGARE FÖRDES BAKOM LJUSET

Den 2 juli 1947 - knappt två år efter det att USA under president Harry Truman hade atombombat de japanska städerna Hiroshima och Nagasaki samt inlett en massiv kärnvapenupprustning, bl. a. med provskjutning av raketer i White Sands, New Mexico - störtade den första utomjordiska elektromagnetiska spaningsfarkosten i New Mexico. Den hade råkat in i ett förskräckligt åskväder och träffats av blixten, varefter militären bärgade vrakdelarna och kropparna av några små, människoliknande varelser. Bärgningen av "den flygande skivan" tillkännagavs i ett officiellt pressuttalande från arméns flygbas i Roswell den 8 juli.

Händelsen vållade emellertid en enorm uppståndelse i den högsta stats- och militärledningen, som beslöt sig för att hemlighålla hela saken. På order från högsta ort tvingades befälhavaren för atombombsflyget i Fort Worth, Texas, general Ramey, och några andra medagerande i samband med bärgningen att gå ut i massmedia med en lögnaktig dementi och påstå, att de bärgade vrakdelarna i själva verket härrörde från en störtad väderballong! En lögn, som för övrigt avslöjades i en intervju, som de privata UFO-forskarna William Moore och dr Stanton Friedman långt senare hade med den underrättelseofficer, som personligen hade haft ansvaret för bärgningen, major Jesse Marcel. Men mörkläggningen fortsatte med stor intensitet under ledning av en av presidenten tillsatt topphemlig kommission, kallad MJ 12-gruppen, med CIA-chefen amiral Roscoe Hillenkoetter som ordförande och bl. a. några höga flygvapengeneraler och vetenskapliga experter som medlemmar, alla namngivna i den topphemliga rapport, som Hillenkoetter lämnade till den nyvalde presidenten Dwight D. Eisenhower i november 1952.

Den rapporten, i vilken de bärgade vrakdelarna beskrivs som härrörande från en utomjordisk spaningsfarkost och de döda besättningsmedlemmarna som utomjordiska biologiska varelser, låg i 32 år i CIA:s hemligaste gömmor, då någon vettig person, som tydligen blivit trött på hemlighetsmakeriet, fotograferade av den och smugglade ut filmremsan till den private UFO-forskaren Jaime Shandera, en medarbetare till Moore och Friedman. Dokumentets huvuddel finns numera avtryckt i faksimil i t. ex. Timothy Goods bok "Above Top Secret" i slutet på 80-talet.

Ett intressant kompletterande MJ 12 - dokument är publicerat i Whitley Striebers bok "Majestic" (1989). Liksom allt annat i boken påstås det av författaren vara "fiktivt", eftersom avslöjandet av som "statshemligheter" klassificerade papper i USA är belagt med stränga straff. Dokumentet ser emellertid allt annat än fiktivt ut och beskriver de 12 medlemmarnas olika uppgifter i kommissionen. Så till exempel sägs MJ 3 vara ansvarig för "propagandan och vidmakthållandet av allmänhetens okunnighet, när den ställs inför omfattande och uppenbara främmande aktiviteter som påtagliga och offentligt synliga överflygningar av oidentifierade flygande föremål och identifierade främmande farkoster". MJ 3 skall vidare "driva ett program av förnekande och förlöjligande" samt "dirigera förlöjligandet av civila, som framträder med vittnesrapporter." Om de är envisa, "skall sådana civilpersoner metodiskt misskrediteras". Personer med anknytning till institutioner och universitet, "som är alltför intresserade av detta ämne, skall uppmanas att hålla sig borta från det, och om de envisas, skall starka motåtgärder av lämpligt slag sättas in". Hela atmosfären av förnekande och förlöjligande "avser att minska allmänhetens förståelse och skrämja icke MAJIC-anknutna vetenskapsmän till att ignorera hela området". MJ 3 skall vidare "ansvara för infiltrationen av de 'tefatsgrupper', som nu dyker upp som en biprodukt av radions och tidningarnas uppmärksamhet."

Enligt det här dokumentet, vars innehåll bär en omisskännlig prägel av att vara tillkommet i ett totalitärt snarare än ett demokratiskt samhälle, opererar MJ 12-gruppen på högsta tänkbara sekretessnivå. Författaren (eller vem ligger annars bakom pseudonymen "Nicholas A. Duke"?) säger sig ha fått dokumentet från pseudonymen "Wilfred Stone", d v s MJ 2, den för MJ 12-gruppens mörkläggning operativt ansvarige (kanske verklighetens dr Vannevar Bush?), som någon tid före sin död ångerköpt blickade tillbaka på hela det av honom dirigerade hemlighetsmakeriet.

Ett annat "fiktivt" dokument, som MJ 2 sägs ha lämnat ifrån sig är en rapport om obduktionen av två utomjordiska varelser, som hade medföljt den störtade farkosten. Av beskrivningen att döma bör det ha varit fråga om biologiska robotar. Den första var c:a 110 cm lång och vägde c:a 12 kg. Huvudet var stort i förhållande till kroppen, men händer och fötter normala. Könsorganen verkade vara manliga, men på fosterstadiet. Läppar fanns det bara spår av, utväxta tänder inga alls, öron och näsa utvecklade, ögonen stora och mandelformade. Magsäcken innehöll inga födoämnen, lungorna var utvecklade. Varifrån varelsen fick sin energiförsörjning, om han varken andades eller åt, kunde inte klarläggas. Det verkade vara fråga om ett foster, som efter en tid avskiljts från modern och utvecklats till något funktionsdugligt med konstgjorda medel.

Den andra varelsen som obducerades var ännu mindre, c:a 90 cm lång och vikten bara c:a 4 kg. Händerna hade bara tre fingrar, andnings- och matsmältningssystem saknades. Det fanns inget blod i varelsen, utan en grön kroppsvätska, som befanns vara klorofyllbaserad. Energiförsörjningen skedde möjligen genom fotosyntes.

Båda de här av Strieber som "fiktiva" publicerade dokumenten förfaller lika autentiska som det avfotograferade MJ 12-dokumentet, vars innehåll det kompletterar. Störtningen år 1947 i New Mexico och militärens bärgning av vrakspillror och kroppar styrks för övrigt av en lång rad vittnesmål, som de privata UFO-forskarna fått ihop genom intervjuer. De styrks dessutom indirekt av några hemliga dokument, som CIA och andra underrättelseorganisationer tvingades att lämna ifrån sig efter införandet av lagen om fri information 1974.

I det avfotograferade MJ 12-dokumentet (rapporten till Eisenhower 1952) uppmanas presidenten att även i fortsättningen dölja sanningen för allmänheten, "för att undvika panik" och "av uppenbara internationella och teknologiska skäl". De här "uppenbara skälen" till varför folk måste föras bakom ljuset måste väl för makthavarna ha varit följande: om de bara under skydd av sekretessen kunde få tillgång till tefatsteknologin genom egen forskning, då skulle de före ryssar och alla andra kunna bygga upp en militärmakt, som gjorde dem till obestridda härskare på Jorden! Att teknologin skulle kunna användas till att bygga en fin och bra värld för alla människor, var väl inte precis vad man hade i tankarna!

Ett annat skäl till det mot demokratins grundläggande principer stridande hemlighetsmakeriet var väl också makthavarnas rädsla för att förlora sina egna privilegier och maktpositioner, om folk fick reda på att det finns mycket finare och bättre civilisationer på andra håll i Universum. Även om mörkläggningen 1947 sålunda är förståelig utifrån makthavarnas egna själviska överväganden, måste det sägas vara mycket beklagligt, att detta attentat mot medborgarnas rätt att få veta sanningen var så framgångsrikt som det var!

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

är en riksorganisation för lokala grupper och enskilda, som vill informera sig själva och andra om bevisen för att vida högre utvecklade civilisationer från andra världar besöker vår planet i sina elektromagnetiska rymdskepp och för att våra jordiska makthavare sedan länge har hemlighållit detta för de egna medborgarna!

Förbundet lägger stor vikt vid de intressanta berättelserna från en handfull utvalda kontaktpersoner, som rapporterar att de blivit ombordtagna på de mindre farkosterna eller deras moderskepp och fått göra resor i dem - ibland långt ut i rymden - samtidigt som de mottagit varnande budskap angående de ohyggliga riskerna med våra kärnvapensprängningar och liknande missbruk av kunskaper och resurser.

De här varningarna från våra besökande vänner från rymden förefaller väl värda att beaktas, liksom deras värdefulla synpunkter på hur vi borde leva vårt liv på den här planeten. För att undgå den nästan oundvikliga katastrof, som våra destruktiva känslor och attityder driver oss hän emot, måste vi lära oss att hysa välvilja, förståelse och respekt för våra medmänniskor och deras demokratiska och mänskliga rättigheter. På den vägen kan vi också utvecklas till något högre och så småningom göra Jorden till ett paradis!

Förbundet ser det också som en mycket intressant uppgift att informera om allt det, som tyder på en utomjordisk närvaro på Jorden i forna tider. Det rör sig bl a om de bevarade berättelserna om "gudar", som kommit ner från himlen i sina glänsande farkoster för att grunda riken och bygga upp civilisationer. Men även de väldiga stenkonstruktionerna - som t ex Egyptens pyramider - kan vara vittnesbörd om tillämpningen av en avancerad gravitationskontrollerande teknik av utomjordiskt ursprung!

SVERIGES UFO - FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

Helen Mattsson

Thomas Mattsson

UFO - KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

Redaktör och ansvarig utgivare: Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon 060-11 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift: 100 kr per år (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund)

Du, som finner tidskriften intressant och värdefull, värva gärna fler medlemmar/prenumeranter! Frivilliga bidrag är givetvis mycket välkomna!